

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115217816
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5115217816.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom Z. XX, K., proti žalovanému V. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., C. A. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Marcelom Šmehýlom, advokátom so sídlom J., V. V. X/XXX, o zaplatenie 16 737,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/189/2015-194 zo dňa 21. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 16 737,50 eur s príslušenstvom ako náhrady poistného plnenia v zmysle § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 380/2001 Z. z. s tým, že žalovaný spôsobil škodu, na základe ktorej došlo k poistnému plneniu, pod vplyvom návykovej látky. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z vykonaného dokazovania, keď sa v prvom rade zaoberal tým, či žalobkyňa vyplatila nárok zodpovedajúci spôsobenej škode, ktorú mal žalovaný spôsobiť poškodenému (nezaoberal sa spoluvinou poškodeného). V tomto smere zdôvodnil svoje rozhodnutie v bodoch 28. až 32. dôvodov napadnutého rozsudku. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávnym postupom taktiež znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa vyplatila poškodenému sumu 16 737,50 eur ako poistné plnenie a v tejto výške jej potom aj vznikol voči žalovanému zákonný nárok na vyplatenie celej uhradenej sumy, a to s poukazom na skutočnosť, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu v rozsahu 1,93 promile. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je navyše nepreskúmateľné a pôsobí arbitrárnym dojmom, keď žaloba bola minimálne dôvodná v časti bodového ohodnotenia SSU vo výške 780 bodov, čo konštatovala aj znalkyňa v konaní, keď uviedla, že toto zranenie bolo v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou - dopravnou nehodou, za ktorú nesie zodpovednosť jedine žalovaný.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Žalobkyňa podľa jeho názoru nepochopila komplexnosť odôvodnenia rozhodnutia, ktoré je potrebné chápať vo vzájomných súvislostiach. Z odôvodnenia rozhodnutia pod bodom 28. vyplýva, že povinnosťou poisťovne je vyplatiť skutočne vzniknutú škodu a nie škodu deklarovanú, ktorá je potencionálne určená nesprávne. Zle určenú výšku škody by mohla v rámci regresného nároku uplatňovať iba v prípade, že by ju poistený uznal alebo odobril. Likvidácia poistnej udalosti a teda riešenie otázky výšky škody a hodnotenia okolností, za ktorých ku škode došlo, sa odohralo bez účasti žalovaného, a preto nemohol vznášať námietky k postupu alebo záverom poisťovne. Nárok na náhradu škody priamo poškodeným nebol riešený, nakoľko tento si uplatňoval náhradu škody u poisťovne. Žalobkyni bol poskytnutý dostatočný priestor, aby napadla súkromný znalecký posudok predložený žalovanou stranou a fakt, že súd nesúhlasil s konfrontáciou, nie je procesným pochybením, nakoľko súd rozhoduje, ktoré dôkazy vykoná alebo nie a dôvody, pre ktoré konfrontáciu nevykonal, žalobkyni uviedol. V súvislosti s bodovým ohodnotením žalobkyňa namietala, že súd nepriznal ani len časť žalovaného nároku, ktorý by vychádzal z výpočtu vykonaného MUDr. M. vo výške 780 bodov. Tu žalovaný opätovne poukazoval na to, že žalobkyňa nepochopila argumentáciu súdu, ktorý rozsah škody bral do úvahy iba ako jeden z faktorov pri hodnotení primeranosti regresnej náhrady. Do úvahy súd pritom správne bral i následky nehody na živote a zdraví poškodeného M. O., pričom z posudku MUDr. M. bolo možné vyvodiť, že sa jeho zdravotný stav ustálil a možno ho hodnotiť pozitívne. Dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie sú podľa jeho názoru presvedčivé, keď do úvahy bral i závery odvolacích súdov a nález ústavného súdu, v zmysle ktorých vyhodnotil aj osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovaného a po vyhodnotení všetkých okolností dospel k záveru, že žalobkyni neprináleží nárok na zaplatenie žalovanej sumy.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v podrobných dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

6. Súd prvej inštancie v bodoch 28. a nasledujúce dôvodov podrobne rozviedol, z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, preto jeho rozhodnutie v žiadnom prípade nemožno považovať za arbitrárne, tak ako to tvrdila v odvolaní odvolateľka. Predmetom konania nebol nárok žalobkyne na náhradu škody, a preto súd prvej inštancie správne posudzoval uplatnený regresný nárok ako celok, keď bol viazaný rozsahom žaloby. Výšku nároku by v takomto prípade mohol modifikovať len s prihliadnutím na spoluzavinenie poškodeného, z ktorého pohľadu ale nárok neposudzoval, keď skúmal len spôsob úhrady zo strany žalobkyne a s prihliadnutím na postup, za ktorého k plneniu došlo (keď žalovaný nemal možnosť k uplatnenému nároku zo strany poškodeného sa žiadnym spôsobom vyjadriť, ani namietat rozhodujúce skutočnosti), žalobu zamietol.

7. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov v celom rozsahu.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).